

אי-אפשר היה להכניס את כל שרי הממשלה החדשה לתצלום אחד. על כן צילם

ממשלה בר"י סוף

הטקס היה קצר, שמיר בירך את פרס, פרס בירך את שמיר. השניים הקישו כוסיות, המצלמות תיקתקו והוהו. כלי-כך קל וקצר, בשביל זה היו דרושים כלי-כך הרבה לילות ללא שינה? כשביל זה היה צריך לשגע את כל העם?
השניים עברו בסך בין הפקידים, לחצו ידי כולם ונמלטו לחררו של ראש-הממשלה. אחרי שיחה קצרה נשאר פרס במקומו ושמיר נאלץ לעזוב וללכת למישרד החוץ. שם לא חיכו לו כל טקסים, לא היה לו עם מי להתחלף.

וחיכו למכובדים. מתתיהו שמואלביץ, מנכ"ל המישרד, זרח כולו — כמה ריגעי אושר אחרונים, לפני שגם הוא יפנה את מקומו.
פרס נכנס לחדר כשהוא מלווה בהבוקי מצלמות. חיובי רחבים. שמיר ניסה גם הוא להיכנס, אך צלם נסער שעמד וצילם את פרס, דחף את שמיר החיפה הגונה, כדי שלא יפריע לצילום. שמיר עטה על פניו הבעת עלבון צורב, תמיהה וייאוש. אחרי רגע התאושש, נכנס פנימה כשהוא לובש על פניו חיוך לצורך המאורע.

משהו. הוא היה מבולבל מדי. אבי פונר חילץ אותו מן המצב המוזר, אבל רק לזמן קצר: «אתם מקבלים את הפיקוד על המישרד», אמר לו.

מיצעד ללא סוף

בחדר הסמוך למישרדו של ראש-הממשלה נערך שולחן ועליו כוסיות משקה וכיבוד קל. כל פקידי המישרד עמדו נרגשים סביב השולחן

2 כיסאות לבורג

בשני כיסאות שעמדו לפניו. לידו: משה ניסים. אריאל שרון ויצחק מודעי.

יצחק שמיר ומנחם בגין שכנו זה על גבי זה, שניהם חיכו שמישהו יכניס אותם למכונית.
היו אלה תמונותיהם של השניים, זו של בגין, ממוסגרת, הורדה זה עתה מהקיר במישרדו של ראש-הממשלה. זו של שמיר כיהן ברך למוסגור.
על הקיר במישרדו לישכת ראש-הממשלה תלויות תמונותיהם של כל ראשי-הממשלה לשעבר. עם היכנסו של שמיר כיהן ברך למוסגור. הפקידים הורזים להוריד את תמונתו של בגין, שהיתה תלויה מעל כיסאו של שמיר, וברזומנית לקח את תמונתו של שמיר כדי לצרף אותה לתמונות ראשי-הממשלה לשעבר. בעוד שנתיים (אם יחזיקו מעמד עד אז), תחליף תמונתו של פרס את תמונתו של שמיר. פרס קרן מאושר כשהגיע כיום השישי למישרד המכובד — כפעם הראשונה כראש-הממשלה. הוא היה

שלט לכל שר דויד לוי (עם הנב למצלמה) ומולו שמיר ופרס. בישיבת הממשלה הראשונה. בגלל ריבוי השרים הונח שלט ועליו שמו של כל שר. כדי שידעו איפה לשבת וכדי שלא ישבו בלתי-חשובים במקום החשובים (מימין ללוי שילטו של יצחק רבין).